

*Bibliotheca Bodleiana
d. d.
ed. 1894.*

EXCERPTUM

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

E CODICIBUS BAROCCIANIS LXXII ET CIII
BIBLIOTHECAE BODLEIANAE OXONIENSIS

EDIDIT

RICHARDUS SCHNEIDER.

BEIGABE ZU DEM JAHRESBERICHT DES KÖNIGL. GYMNASIUMS
ZU DUISBURG.

LEIPZIG,

DRUCK VON B. G. TEUBNER.

1894.

1894. Progr. Nr. 436.

1894. 2. 94

30405. e. 4

EXCERPTUM

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

E CODICIBUS BAROCCIANIS LXXII ET CIII
BIBLIOTHECAE BODLEIANAE OXONIENSIS

EDIDIT

RICHARDUS SCHNEIDER.

BEIGABE ZU DEM JAHRESBERICHT DES KÖNIGL. GYMNASIUMS
ZU DUISBURG.

LEIPZIG,

DRUCK VON B. G. TEUBNER.

1894.

1894. Progr. Nr. 436.

A = cod. Baroccianus LXXII fol. 107^r—111^v.

B = cod. Baroccianus CIII fol. 117^r—126^v.

Cum Barocc. CIII prorsus convenit excerptum, quod est in codice Musei Britannici Harl. 5693 fol. 19^b—20^b; quod quin ex illo derivatum sit dubitari omnino non potest; nam neque quidquam novi et haud paucas deteriores scripturas praebet. Idem dici potest de cod. Harl. (Mus. Brit.) 6290; cum p. 11 § 13 Boeotorum mentio iniciatur, is qui Harleianum descripsit sibi persuasit in sequentibus de horum dialecto agi: itaque rubro titulum apposuit *Βοιωτική διάλεκτος*; sed nihil novi additur eis rebus, quae in Barocc. LXXII. proferuntur. Huius tractatus fragmentum, quod est de dialecto Ionica, est etiam in cod. Parisino gr. biblioth. nationalis 2662 fol. 2^r—3^v; sed operae pretium non est scripturas enotare (vid. de hoc libro Schaef. praef. Gregor. Cor. XLIV—XLV).

Excerptum, quod infra editur, ex eodem fonte fluxit atque cetera (cf. Meister gr. Dial. I p. 28 sq.); sed quaedam tamen habet sibi peculiaria.

Ἀρχὴ τῶν διαλέκτων τῶν παρὰ τοῦ κυρίου Θεοδοσίου τοῦ Ἀλεξανδρέως διορθωθείσων.

- § 1. Ἡ Ἰὰς διάλεκτος λέγεται ἡ τῶν Ἰώνων ἡγρουν τῶν Ἀσιανῶν μετοίκων ὄντων Πελοπο(ν)νήσου.
- § 2. Αὕτη τὰ εἰς ᾗς λήγοντα ὀνόματα εἰς ἧς τρέπει, ἐὰν μὴ ᾧσι Δώρια· Ἑρμείας Ἑρμείης, Σωσίας Σωσίης.
- § 3. Τὰ εἰς ἧς λήγοντα, ᾧν ἡ γενικὴ εἰς οὐ περατοῦται, εἰς ἐω διαλύουσι· Πέρσης Πέρσεω, Ξέρξης Ξέρξεω.
- § 4. Τὰ εἰς ἧς ἀρσενικά, ᾧν ἡ γενικὴ εἰς οὐς λήγει, διὰ τοῦ ἐος κλίνουσιν, οἷον Δημοσθένης Δημοσθένεος, καὶ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ἐα, οἷον Δημοσθέnea.

Inscr. διορθωθείσων] διορθωθέντων codd.

*

- § 5. Τὰς εἰς οὖς ληγουσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ἧς εὐθειῶν γινομένας ἐχουσῶν καὶ τὸ οὐδέτερον εἰς ἐς λῆγρον, διὰ τοῦ εὖς προφέρουσιν, οἷον εὐσεβῆς εὐσεβέος, τὸ εὐσεβέος τοῦ εὐσεβέος, καὶ ἡ εὐσεβῆς τῆς εὐσεβέος.
- § 6. Τὰς εἰς εὖς ληγουσας εὐθείας ἐπὶ γενικῆς διὰ τοῦ ἧος ἐκφέρουσιν. Ἀχιλλεύς Ἀχιλλῆος, βασιλεὺς βασιλῆος· κατὰ δὲ Ἡρόδοτον βασιλέος, καὶ κατὰ τοὺς νέους Ἴωνας.
- § 7. Τὰ εἰς οὖς λῆγροντα οὐδέτερα διὰ τοῦ εὖς κλίνουσι· πληθος πληθεος.
- § 8. Τὰς εἰς εἰς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν τὰς ἀπὸ τῶν εἰς εὖς εὐθειῶν ἐνικῶν γινομένας εἰς ἧες διαλύουσιν· βασιλῆες, καὶ βασιλέες παρὰ τοῖς νεωτέροις.
- § 9. Τὰ εἰς αἰ πληθυντικὰ ἐπὶ τῆς γενικῆς διὰ τοῦ εἰων κλίνουσι. Πέρσαι Περσέων, Ἀθηναῖαι Ἀθηνέων, ἐπὶ πόλεως. καὶ νύμφαι νυμφέων.
- § 10. Τὰς δὲ ληγουσας δοτικὰς εἰς αἰς τῶν πληθυντικῶν μεταβάλλουσι, τρέποντες μὲν τὸ ᾧ εἰς ἡ καὶ τὸ ἰ προσγράφοντες, τῷ δὲ ὅ προστιθεῖσιν ἕτερον ἰ, οἷον καλαῖς καλῆσι, Ἀθήναις Ἀθήνησι.
- § 11. Τὰς εἰς ᾧ ληγουσας μακρόν εὐθείας τῶν θηλυκῶν εἰς ἡ [αὐτὸ τὸ ᾧ] τρέπουσιν· οἷον Ἥρα Ἥρη, χώρα χώρα, καὶ ὥρα ὥρη.
- § 12. Τῶν εἰς ὦ μέγα ληγουσῶν εὐθειῶν θηλυκῶν τὰς αἰτιατικὰς [αὐτῶν] εἰς οὖν περατοῦσι· Αἰτῶ Αἰτοῦν.
- § 13. Τὸ ἰ ἐνικῶν λέξεων ἐξαιρουσιν· τὸ πονεῖσθαι πονέσθαι λέγουσι.
- § 14. Τὰ εἰς ἰς θηλυκὰ διὰ τοῦ ἰος κλίνουσι· σχέσις σχέσιος.
- § 15. Μετάθεσιν τῶν στοιχείων αὐτοὶ ποιοῦσιν, οἷον ἀντὶ καρδίας κραδίας.
- § 16. Τὸν ἐπαναδιπλασιασμὸν ποιοῦσι· λάχωσι λελάχωσιν.

§ 5. ἐχουσῶν] ἐχόντων codd. § 6. καὶ κατὰ—Ἴωνας A, διὰ τοῦ ο μικροῦ κατὰ νέους Ἴωνας B. § 9. περσέων A, πέρσεων B. § 10. τῷ δὲ ὅ] τοῦ δὲ ὅ codd. προστιθεῖσιν] προστίθουσιν codd. § 12. ληγουσῶν] ληγόντων codd. § 14. B add. πόλιος.

- § 17. Ἀσυναίρετον τὴν δοτικὴν τῶν ἐνικῶν ἐκφέρουσι· βέλει καὶ ἐργεῖ.
- § 18. Ἀναστροφὰς καὶ ὑπερβατὰ ποιοῦνται, οἷον· τόνδε προσέφη ἀντὶ τοῦ πρὸς τόνδε ἐφη, καὶ· νήπιοι, οἱ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἡσθιον (α 8), ἀντὶ τοῦ κατήσθιον.
- § 19. Τὴν ἄρσιν τοῦ ἰ ἐκ τῆς <εἰ> διφθόγγου ποιοῦσιν· Ἐκτόρεος, χρύσεος, ἀντὶ τοῦ Ἐκτόρειος, χρύσειος.
- § 20. Διαίρεσιν τῶν εἰς ὡς ληγόντων ἐπιρροημάτων τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἧς ληγουσῶν εὐθειῶν ἄρσενικῶν γινομένων εἰς εἰ ποιοῦσιν, ἀτρεκέως ἀντὶ τοῦ ἀτρεκέως.
- § 21. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν στοιχείων τὰς προφορὰς τῶν τε ἐνεστώτων καὶ τῶν παρεληλυθότων ποιοῦσιν· ἔχω ἔχον, ἔλω ἔλον, ἀγαπῶ ἀγάπουν.
- § 22. Τὰς εἰς εἰς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν εἰς ἐες μεταβάλλουσιν, ἀληθεῖς ἀληθείες· ἔτι καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς οὖς εὐθειῶν ἐνικῶν εἰς εἰς πληθυντικὰς εὐθείας· οἷον ὀξύς, ὀξεῖς, ὀξέες.
- § 23. Τὰ εἰς ἡ πληθυντικὰ οὐδέτερα εἰς εἰα διαλύουσιν· τείχεα, καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν τειχέων λέγουσι.
- § 24. Τὸ ὕ ἀεὶ προστιθέασι ταῖς λέξεσιν ἐχούσαις τὸ ὀ μικρόν· ὄρος οὄρος, ὄνομα οὄνομα.
- § 25. Τὸ δισσοῦν ὅ εἰς ξ τρέπουσι, δισά διξά.
- § 25^a. Τῶν λέξεων ἐξαιρουσὶ πολλὰς τὸ ἰ ἐκ τῆς διφθόγγου· τὸ γὰρ δεῖξω δεῖξω λέγουσι καὶ ἀπόδεξις.
- § 26. Τῶν μετοχῶν τὰς παθητικὰς διαλύουσιν· λυπούμενος λυπεόμενος, ποιούμενος ποιεόμενος.
- § 27. Τὰς εἰς ὦν ληγουσας μετοχὰς τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων διαλύουσιν· φρονῶν φρονέων.
- § 28. Τὸν οὖν σύνδεσμον ὦν λέγουσιν.
- § 29. Ὅσα τῶν ῥημάτων εἰσὶ δασυνόμενα καὶ συντίθεται μετὰ προθέσεων, οὐ τρέπουσιν αὐτοὶ τὸ ψιλὸν εἰς

§ 20. ληγουσῶν εὐθειῶν] ληγόντων εὐθειῶν codd. § 21. ἀγάπεον A, ε on ead. man. § 23. τειχέων A, τειχέων B. § 24. οὄρος codd. § 25^a. Τῶν λέξεων—ἀπόδεξις add. B. Cf. Hort. Ad. fol. 240^v. § 26. παθητικὰς B, πληθυντικὰς A; ποιούμενος ποιεόμενος add. B.

- δασύ, ἀλλὰ διὰ ψιλῷ συμφώνου ἐκφέρουσι· κατορθῶ ἀντὶ τοῦ κατορθῶ.
- § 30. Τοῖς προτακτικοῖς ἄρθροις χρῶνται ἀντὶ ὑποτακτικῶν· τὸν θέλω ἀντὶ τοῦ ὃν θέλω, τὴν ἐπεμψα ἀντὶ τοῦ ἦν ἐπεμψα.
- § 31. Τῷ ᾧ χρῶνται ἀντὶ τοῦ ἄ. τὸν γὰρ ἄνθρωπον ὄνθρωπον λέγουσι καὶ τὸν ἄριστον ὄριστον.
- § 32. Τῷ ᾧ ἀντὶ τοῦ αὐ διφθόγγου κέχρηται, οἷον θῶνμα ἀντὶ τοῦ θαῦμα.
- § 33. Αἱ τμήσεις τῶν Ἰώνων εἰσὶ· Πέλοπος νῆσος ἀντὶ τοῦ Πελοπόν(ν)ησος, ἄγριον αἶγα ἀντὶ τοῦ αἶγαρον.
- § 34. Αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν τῶν αὐτῶν εἰσιν·
ἐλθὼν εἰς κλισίην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευόμεν (B 10)
ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε.
- § 35. Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν εὐθειῶν τῶν ὀνομάτων ἀντὶ τῶν γενικῶν· οἷον
οἱ(δὲ)δύο σκοπέλοι (μ 73)
ἀντὶ τοῦ δυο(ῖν)σκοπέλων
καὶ τὸ
ἄμφω δ' ἐξομένω (T 211)
ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέρων.
- § 36. Μεταβάλλουσι δὲ καὶ τὸ ἦ εἰς ᾧ βραχύ· μεμηγνῖα μεμακνῖα, λελησμένος λελασμένος.
- § 37. Τὸ μακρόν ᾧ εἰς ἦ τρέπουσι, οἱ δὲ νεώτεροι καὶ τὸ βραχὺν τρέπουσιν, ἀληθείην τὴν ἀλήθειαν λέγοντες.
- § 38. Αἱ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν λέξεων ἀφαιρέσεις τῶν συμφώνων τῶν αὐτῶν εἰσὶ· λείβον εἴβον. ὁμοίως καὶ τῶν φωνηέντων· ἐκεῖνος κείνος, ἐορτή ὄρτή.

§ 31. Cf. Hort. Ad. fol. 240^r. Greg. Cor. p. 415. 654. Schaefer. § 32. οἷον—θαῦμα] in A est θαῦμα ἀντὶ τοῦ θῶμα, sed θῶμα rubro in θῶνμα mutatum; in B est: Τῷ ᾧ ἀντὶ et θαῦμα θῶμα. Cf. Hort. Ad. fol. 240^r. § 33. ἄγριον αἶγα—αἶγαρον add. B. Cf. Hor. Ad. fol. 240^r. § 34. Idem praeceptum repetitur in B post § 46. § 36. λελησμένος λελασμένος add. B. Cf. Hort. Ad. fol. 240^v. § 38. ἐορτή ὄρτή add. B. Cf. Hort. Ad. fol. 241^r.

- § 39. Ἐπὶ τῶν δημάτων τῶν μετὰ προθέσεων συντιθεμένων προστιθέασι μεταξὺ τῶν τε προθέσεων καὶ τῶν δημάτων τὴν ᾧ συλλαβὴν, οἷον ἐξ ᾧ εἶλον ἀντὶ τοῦ ἐξείλοντο, καὶ ἀπ' ᾧ ἔδοντο, ἀντὶ τοῦ ἀπέδοντο.
- § 40. Τὸ προερχόμενον ἔ κατὰ τοὺς παρρηχημένους ἀφαιροῦσι· τίκτεν ἀντὶ τοῦ ἔτικτεν, καὶ λέγειν ἀντὶ τοῦ ἔλεγεν.
- § 41. Τῷ π ἀντὶ τοῦ φ χρῶνται· ἀπικόμην ἀντὶ τοῦ ἀφικόμην, καὶ ἀπείλον ἀντὶ τοῦ ἀφείλον.
- § 41^a. Ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν δημάτων τοῖς εἰς ἰ ἢ εἰς ἔ φιλὸν λήγουσι καὶ ἐν ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν καὶ συμφώνου ἐπιφερομένου ἐνίοτε προστιθέασι τὸ ν διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην.
- § 42. Τοῖς ἐνεστώσιν ἀντὶ τῶν ἀορίστων χρῶνται, ὥς τὸ ἵνα εἰδῶμεν ἀντὶ τοῦ ἵνα γνῶμεν.
- § 43. Αἱ προ(σ)θέσεις τοῦ ἰ τῶν Ἰώνων εἰσιν, οἷον κεινὴ ἀντὶ τοῦ κενή.
- § 44. Ἡ ἐναλλαγὴ τῆς οἰ διφθόγγου εἰς ἐς τῶν Ἰώνων ἐστίν· ἐρίηρες ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι, καὶ νίεες ἀντὶ τοῦ νίοι καὶ νίεις.
- § 45. Τῶν εἰς ᾧς ληγόντων οὐδετέρων καὶ διὰ τοῦ τος κλινομένων ἀποβάλλουσι τὸ τ καὶ κλίνουσι διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς, οἷον κρέας γήρας.
- § 46. Τὸ ἐθέρμανα καὶ ἐκάθαθα ἐθέρμηνα καὶ ἐκάθηθα λέγουσι διὰ τοῦ ἦ.
Τέλος τῶν Ἰωνικῶν ιδιωμάτων.
- § 1. Ἡ Ἀωρίς διάλεκτος τρέπει τὸ ἦ εἰς ᾧ μακρόν· ἄλιος ἀντὶ τοῦ ἥλιος, ἀμέρα ἀντὶ τοῦ ἡμέρα.

§ 41^a. B add. Cf. Gr. Aug. ap. Greg. Cor. p. 669 Schaefer. τὸ ν] τὸ σ cod. § 42. ὥς τὸ ἵνα εἰδῶμεν ἀντὶ τοῦ ἵνα γνῶμεν add. B. § 44. ἐρίηρες et ἐρίηροι codd. καὶ νίεες ἀντὶ τοῦ νίοι καὶ νίεις add. B. § 43. Cf. Meerm. p. 652 Schaefer. § 45. καὶ κλιν.—οἷον om. B. Pro γήρας scrib. κρέας cl. Greg. Cor. p. 311 Schaefer. § 46. τέλος—ιδιωμάτων om. B et sic infra. § 1. ἀμέρα—ἡμέρα A, ἀτρεΐδης ἀτρεΐδας B.

- § 2. Τῷ $\bar{\alpha}$ ἀντὶ τοῦ $\bar{\omega}$ χρῆται ἐπὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν· πασῶν ἀντὶ τοῦ πασῶν.
- § 3. Τὸ $\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{o}$ εἰς τὴν $\bar{\epsilon}\bar{\upsilon}$ δίφθογγον κινῶν· ἐμέο ἐμεῦ, σέο σεῦ.
- § 4. Τῷ $\bar{\omega}$ ἀντὶ τοῦ $\bar{o}\bar{\upsilon}$ χρῆται ἐπὶ τῶν ὀνομάτων· μῦσα ἀντὶ τοῦ μουσα, βωκόλος ἀντὶ τοῦ βονκόλος· ἐπὶ δὲ τῶν θηλυκῶν μετοχῶν τῶν τῇ $\bar{o}\bar{\upsilon}$ δίφθογγῳ παραληγομένων ἀντὶ τῆς $\bar{o}\bar{\upsilon}$ τῇ $\bar{o}\bar{i}$ δίφθογγῳ χρῶνται· λέγουσα ἀντὶ τοῦ λέγουσα.
- § 5. Διπλασιασμοῖς τῶν αὐτῶν συμφώνων χρῶνται· ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὁπότε.
- § 6. Ἀφαιρέσεις τοῦ $\bar{i}$ ποιοῦνται· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἰδίωμα καὶ τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ καὶ τῇ Αἰολίδι.
- § 7. Τὰς ἀποκοπὰς ποιεῖ· δῶ ἀντὶ τοῦ δῶμα, σκέπα ἀντὶ τοῦ σκέπασμα.
- § 8. Ἐπὶ τῶν εἰς $\bar{\alpha}\bar{s}$ ληρόντων ὀνομάτων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς $\bar{o}\bar{\upsilon}$, διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ τὴν γενικὴν ἐκφέρουσι· κοχλίας κοχλία, Παπίας Παπία.
- § 9. Τὰς εἰς $\bar{o}\bar{\upsilon}\bar{s}$ ληρούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς $\bar{\eta}\bar{s}$ εὐθείων γινόμενας διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}\bar{\upsilon}\bar{s}$ ἐκφέρουσι· Διογένης Διογένης.
- § 10. Τὰς ἀπὸ τῶν εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\upsilon}\bar{s}$ εὐθείων αἰτιατικὰς εἰς $\bar{\eta}$ συναίρουσι· τὸν Τυδέα τὸν Τυδῆ, τὸν Ἰδομενέα τὸν Ἰδομενῆ, τὸν βασιλέα τὸν βασιλῆ.
- § 11. Ἐξαιροῦσιν ἐκ τῶν κλίσεων τὸ $\bar{\delta}$ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ · Πάριος Πάριος κλίνουσι, καὶ οὐ Πάριδος, καὶ κρέας κρέας, καὶ οὐ κρέατος, καὶ κέρας κέρας.

§ 2. πασῶν—πασῶν A, μονῶν B. § 3. Cf. Ahrens diall. II p. 249; $\sigma\epsilon\upsilon$ ab aliis grammaticis doricum non dicitur praeter Moschopulum p. 678, 30 ed. Schaefer. Greg. Cor. § 4. βωκόλος—βονκόλος add. B. Cf. Ahrens II p. 165, 17. ἐπὶ—λέγουσα] Cf. Meister I p. 78, 2. Pindarus respici videtur. § 5. ὁπότε add. B. Cf. Meerm. p. 656, 5. § 7. σκέπα—σκέπασμα om. B. Cf. Hort. Ad. 242, 6, Ahrens II p. 191. § 8. Παπίας Παπία] παπίας παπία A, τοῦ παπία B. Cf. Et. M. 552, 54. Ahrens II p. 224, 3. § 9. Ahrens II p. 234, 4. § 10. Ahrens II p. 237, 7. § 11. Ahrens II p. 233, 3 et 236. κρέας κρέας om. B.

- § 12. Τὸ $\bar{i}$ τῆς $\bar{\epsilon}\bar{i}$ δίφθογγου ἀφαιροῦσιν ἐκ τῶν εὐθείων, οἷον χαρίεις ἀντὶ τοῦ χαρίεις καὶ τιμῆς ἀντὶ τοῦ τιμῆς.
- § 13. Τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{o}$ εἰς $\bar{\alpha}$ κινῶν, οἷον Μενέλαος Μενέλας, καὶ Νικόλαος Νικόλας.
- § 14. Τὰ εἰς $\bar{i}\bar{\xi}$ διὰ τοῦ $\bar{\gamma}$ κλινόμενα διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ κλίνεται· τέττιξ τέττικος.
- § 15. Τὴν διὰ τῶν δύο $\bar{\sigma}\bar{\sigma}$ ἐκφερομένων τετάρτην συζυγίαν τῶν βαρυτόνων διὰ τοῦ $\bar{\sigma}$ καὶ $\bar{\gamma}$ ποφέρει· ὀρύσγω ἀντὶ τοῦ ὀρύσσω.
- § 16. Τὴν δὲ διὰ τοῦ $\bar{\xi}$ ἐκφερομένην συζυγίαν διὰ τοῦ $\bar{\sigma}$ καὶ $\bar{\delta}$ ποφέρει· φράσδω ἀντὶ τοῦ φράζω.
- § 17. Τὴν ἐν τῇ παραληγοῦσῃ τῶν Ἀττικῶν παρακειμένων βραχεῖαν συλλαβὴν μακρὰν ποιεῖ· ἀκήκουα λέγοντες ἀντὶ τοῦ ἀκήκοα.
- § 18. Τὸ $\bar{\sigma}$ τῶν τῆς τετάρτης συζυγίας μελλόντων εἰς τὸ $\bar{\xi}$ τρέπει, οἷον ἀρπάξω ἀντὶ τοῦ ἀρπάσω.
- § 19. Πάντας τοὺς ὀριστικούς μέλλοντας περισπᾶ· τυψῶ λέγουσι καὶ γραψῶ καὶ ποιησῶ. τοὺς δὲ μέσους μέλλοντας τούτων διὰ τῆς $\bar{o}\bar{\upsilon}$ δίφθογγου ἐκφέρουσι· τυψοῦμαι λέγοντες καὶ γραψοῦμαι καὶ ποιησοῦμαι.
- § 20. Τὸ πεινήσω πεινᾶσω, τὸ διψήσω διψᾶσω λέγουσι.
- § 21. Τὸ $\bar{i}$ ἐξαιρεῖ ἀπὸ τῶν λέξεων καὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον· λάβεν καὶ λάλεν λέγουσι ἀντὶ τοῦ λαβεῖν καὶ λαλεῖν.
- § 22. Προστίθουσιν ἐπὶ τοῖς <εἰς> $\bar{\nu}\bar{\alpha}\bar{i}$ λήγουσιν ἀπαρεμφάτοις τὴν $\bar{\mu}\bar{\epsilon}$ συλλαβὴν πρὸ τῆς $\bar{\nu}\bar{\alpha}\bar{i}$ · βήμεναι λέγουσιν ἀντὶ τοῦ βῆναι.
- § 23. Τοῖς ἄρθροις τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις προστί-

§ 12. τιμῆς A, καὶ τιμῆς—τιμῆς om. B. Cf. Ahrens II p. 173, 2. § 13. Ahrens II p. 196, 3. § 16. φράσδω—φράζω A, φορμίζω φορμίσδω B. Cf. Ahrens II p. 94, 1. § 17. ἀκήκουα] Cf. Ahrens II p. 286, 328, 1. § 18. Cf. Ahrens II p. 89. § 19. Ahrens II p. 287, 3. § 20. τὸ πεινήσω πεινᾶσω add. B. Cf. Iohansson, De deriv. verbi, Ups. 1886; Mekler, Beitr. zur Bildung des gr. Verbi., Dorpat 1887. Meister, Herodas p. 795 sqq. § 21. Cf. Ahrens II p. 176, 6.

θησι τὸ τ , τοὶ βοῦται καὶ τοὶ ποιμένες ἀντὶ τοῦ οἱ ποιμένες.

§ 24. Τὴν ἐκείνος ἀντωνυμίαν τῆρος λέγουσιν, ἀφαιροῦντες τὸ ϵ , τὸ δὲ π τρέποντες εἰς τ , τὴν δὲ δίφθογγον διαιροῦσι καὶ τὸ μὲν ϵ εἰς η τρέπουσι, τὸ δὲ τ ἐκβάλλουσιν.

§ 25. Τὴν ὑπὸ πρόθεσιν ὑπαὶ λέγουσι.

§ 26. Τὸ σ εἰς τ τρέπουσι, τὴν λέγοντες ἀντὶ τοῦ $\sigma\upsilon$.

§ 27. Τὸ συρίζω τυρίσδω λέγουσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου ἀφαιροῦσι τὸ τ τῆς $\epsilon\iota$ διφθόγγου· τυρίσδεις ἀντὶ τοῦ συρίζεις καὶ τυρίσδε ἀντὶ τοῦ συρίζει.

Τέλος τῶν Λωρικῶν ἰδιωμάτων.

§ 1. Ἡ Αἰολίς τὸ β προστίθῃσι τῷ $\bar{\phi}$, τοῦ $\bar{\psi}$ ψιλοῦ ἐπιφερομένου ἢ τοῦ $\bar{\alpha}$, οἷον βρύτης λέγοντες ἀντὶ τοῦ $\bar{\psi}$ ντης, καὶ βράκος ἀντὶ τοῦ $\bar{\phi}$ κκος.

§ 2. Τῷ π χρῆται ἀντὶ τοῦ μ , ὅππασα λέγοντες ἀντὶ τοῦ $\bar{\mu}$ μματα.

§ 3. Τὰ ἀμετάβολα διπλασιάζει· ἀγείρω καὶ Αἰολικῶς ἀγέρρω.

§ 4. Προστίθῃσι τὸ $\bar{\nu}$ ἐπὶ τοῦ $\bar{\epsilon}$ · χεύαντας λέγουσιν ἀντὶ τοῦ χέαντας.

§ 5. Τῷ $\bar{\nu}$ ἀντὶ τοῦ $\bar{o}$ χρῆται, ὅμοιον λέγοντες ἀντὶ τοῦ $\bar{o}$ μοιον, καὶ ὄνυμα ἀντὶ τοῦ ὄνομα, ἀφ' οὗ καὶ τὸ συνώνυμος.

§ 23. τοὶ βοῦται B, τὸς Μενέλας λέγοντος ἀντὶ τοῦ ὁ Μενέλαος A. Cf. Ahrens II p. 265.

§ 24. Hunc articulum antea omissum in A eadem manus postea adiecit, partem in margine; om. B, in quo etiam §§ 26 et 27 desiderantur. Cf. Ahrens II p. 267, 3. § 26. Cf. Ahrens II p. 248, 4. § 27. 'Apud Theocritum I 3, 14, 16, VI, 3, VIII, 4, XI, 38 male in peioribus libris per hyperdorisum τυρίσδω pro συρίζω scriptum est' Ahrens II p. 65. Eius scripturae ceteri grammatici mentionem non faciunt. Formam tertiae personae in ϵ , quam Eustathius p. 1872, 46 Theracis tribuit, pessime fictam esse monet Ahrens II p. 175 not. 6.

§ 1. τῷ $\bar{\phi}$ τοῦ $\bar{\psi}$ codd. βρύτης] βρυτής codd. Cf. Meister gr. D. I p. 106.

§ 2. Meister I p. 137, 3. § 3. ἀγέρρω] ἀγείρω codd. Cf. Meister I p. 141.

§ 4. Cf. Meister I p. 94. § 5. ὅμοιον] ὅμοιον codd. Cf. Meister I p. 52, 2. συνώνυμος A, ἐπώνυμος B.

§ 6. Ταῖς συγκοπαῖς χρῆται· ὥρσεν λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ὥρμησεν.

§ 7. Τὰ ὀξύτονα τῶν ὀνομάτων παροξύνει· Ἀτρεὺς λέγοντες ἀντὶ τοῦ Ἀτρεύς, Πήλεος.

§ 8. Τὰ μακρὰ παραληγόμενα τῶν δημάτων βραχύνει· φθέρω λέγουσιν ἀντὶ τοῦ φθείρω καὶ λέβω ἀντὶ τοῦ λείβω.

§ 9. Τὰ εἰς $\alpha\varsigma$ λήγοντα ὀνόματα εἰς $\alpha\iota\varsigma$ μεταποιεῖ· Θόας λέγουσιν ἀντὶ τοῦ Θόας καὶ μέλαις ἀντὶ τοῦ μέλας, πλὴν τοῦ Αἵας καὶ τῶν ὁμοίων, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο διφθόγγων. Αἵας γὰρ καὶ αὐτοὶ λέγουσι.

§ 10. Κλητικαῖς ἀντὶ εὐθείων χρῶνται, ὥς καὶ οἱ Ἀττικοί, ὁ ἱππότης λέγοντες ἀντὶ τοῦ ἱππότης.

§ 10^a. Ὡς Ἀπολλων, καὶ ὦ Πόσειδον.

§ 11. Τὰς ἀπὸ τῶν εἰς $\alpha\iota$ εὐθείων γινομένας γενικὰς πληθυντικὰς διὰ τοῦ $\alpha\omega\upsilon$ ἐκφέρουσι· νύμφαι νυμφάων, πύλαι πυλάων.

§ 12. Τὰ εὐκτικά τοῦ πρώτου ἀορίστου διὰ τοῦ $\epsilon\iota\alpha$ προφέρουσιν, οἷον τύψαι λέγουσιν ἀντὶ τοῦ τύψαιμι.

§ 13. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Βοιωτοὶ προστιθέασιν τὸ $\bar{o}$ ἐπὶ τῆς <εἰς> $\bar{\alpha}$ ληγούσης γενικῆς τῆς ἀπὸ τῶν εἰς $\alpha\varsigma$ εὐθείων γινομένης, οἷον Αἰνεῖας, ἢ γενικὴ κοινῶς μὲν Αἰνείου, Λωρικῶς δὲ Αἰνεῖα, καὶ προσθέσει τοῦ $\bar{o}$ κατὰ τοὺς Βοιωτούς, Αἰνεῖαο.

§ 14. Τὸ η εἰς τὴν $\epsilon\iota$ δίφθογγον τρέπουσιν οἱ Αἰολεῖς, εἴρωες λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἥρωες.

§ 6. ὥρσεν λέγουσιν] ὥρουν λέγοντες codd. Cf. Hort. Ad. 243^v: Αἱ συγκοπαὶ Αἰολέων εἰσὶν ἰδίαι· γίνονται δὲ κατὰ μέσον, οἷον ὥρσεν ἀντὶ τοῦ ὥρμησεν. Cf. Ahrens I p. 107. Meister I p. 183. § 7. Πήλεος add. B. Cf. Meister I p. 35, 6. § 8. Haec aut corrupta aut male ficta sunt; λέβω om. B. § 9. Ad verbum fere haec conveniunt cum Herodiani praecepto II, 266, 17. 405, 29; 618, 1. Cf. Meister I p. 78, 1. § 10. ὥς καὶ οἱ ἄττικοι add. B. Cf. Meister I p. 160. Vid. infra de dial. att. § 30. § 10^a. ὦ Ἀπολλων καὶ ὦ Πόσειδον B, ὁ Ἀπολλων λέγοντες ἀντὶ τοῦ ὁ Ἀπόλλων, μητίετα Ζεὺς ἀντὶ τοῦ μητιέτης A. Cf. Meister I p. 162, 5. § 11. Cf. Ahrens I p. 110, 5. Meister I p. 163, 2. § 12. Cf. Meister I p. 188, 10, adn. 2. § 13. Cf. Meister I p. 271 adn. 1. § 14. De Boeotis loquitur, cf. Meister I p. 219 adn. 2.

- § 15. Τὰς τῶν εἰς εὐς ληγόντων ὀνομάτων γενικὰς διὰ τοῦ ι προφέρουσι· βασιλῖος λέγοντες ἀντὶ τοῦ βασιλέως καὶ Ἀχιλλῖος ἀντὶ τοῦ Ἀχιλλέως· ὅθεν καὶ τὸ Ζεὺς Διὸς κλίνουσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν, ὅπερ ἐπεκράτησε καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς.
- § 16. Ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων ῥημάτων τὴν μετοχὴν εἰς σ λήγουσαν μετ' ὀξείας, ἰσοσύλλαβον ποιοῦσι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τῷ πρώτῳ· οἷον ἐμάθομεν ἐμάθοσαν, εἶδομεν εἶδοσαν, ὅθεν τὸ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ εἰρημένον (Psalm. XC VII [XCVIII], 4)· εἶδοσαν πάντα τὰ πέλατα τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ, Αἰολικὸν ἰδιῶμά ἐστιν.
- § 17. Ἀντὶ θηλυκῶν ὀνομάτων ἀρσενικὰ λαμβάνει. ἔσπερος λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἔσπερα.
- § 18. Διὰ τῶν αὐτῶν στοιχείων τοὺς τε ἐνεστώτας καὶ παρατατικούς ἐκφέρουσιν, οἷον ἔχω, καὶ ὁ παρατατικός ἔχον.
- § 19. Τὸ τύπτει τύπτεσκε λέγουσι καὶ τὸ βόα βόασκε· καὶ τὸ εἰστήκειν εἰστήκεα καὶ τὸ ἐτετύφειν ἐτετύφεα· τὰ δὲ πληθυντικὰ εἰστήκεμεν καὶ ἐτετύφεμεν καὶ εἰστήκεσαν καὶ ἐτετύφεσαν.
- § 20. Τὰ δασέα εἰς ψιλὰ τρέπουσι, κύθρα λέγοντες ἀντὶ τοῦ χύτρα.
- § 21. Τὸ δύνασαι καὶ ἐπίστασαι κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ ἐκφέρουσι· δύνααι καὶ ἐπίστααι, κατὰ δὲ συναίρεσιν τῶν δύο α δύνη καὶ ἐπίστη, προσγραφομένου τοῦ ι.
- § 22. Τὸ ἐτύφθησαν ἐτύφθων λέγοντες καὶ τὸ ἐλήφθησαν ἐλήφθων.

Τέλος τῶν Αἰολικῶν ἰδιωμάτων.

- § 1. Ἡ Ἀττικὴ ἤγουν ἡ τῶν Ἀττικῶν διάλεκτος χρῆται τῇ περιττολογίᾳ, οἷον λέγω λόγον, καὶ τρέχω δρόμον.

§ 15. Error fere incredibilis, ex itacismo natus. § 16. ὅθεν—ἐστιν om. B. Hae formae ab aliis grammaticis boeoticae appellantur, ab aliis rectius τῇ Ἀσσανῇ φωνῇ assignantur; cf. Meister I p. 277 adn. 2. 3. Sturz Dial. maced. p. 59. § 20. Male κύθρα aeolicum dicitur, cum sit Siculorum; cf. Ahrens II p. 82. § 22. Confunduntur terminationes -ων et -εν.

- § 2. Τῶν αὐτῶν ἐστὶ καὶ ἡ ἔλλειψις· τύπτω ἀμφοτέραις, λείπει γὰρ τὸ χερσίν.
- § 3. Καὶ τούτων τῶν Ἀττικῶν ἐστὶ τὸ λαμβάνειν τὸ <ἐν> οἷς ἀντὶ τοῦ διότι, καὶ τὸ οὐνεκα ἀντὶ τοῦ ὅτι, καὶ τὸ αὖ ἀντὶ τοῦ πάλιν, καὶ ἐκὼν εἶναι οὐ σιωπήσομαι, καὶ τὸ εἰς Αἶδον, καὶ τρέχω τὸν περὶ ψυχῆς, καὶ τὸ τοῦ θράσους, τῆς ἀναιδείας.
- § 4. Τούτων εἰσὶ καὶ αἱ ἐλλείψεις τῶν ἄρθρων, οἷον θεὸς ἦν μὲν αἰέ.
- § 5. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ ἔλλειψις τοῦ ὑπαρτικοῦ ῥήματος.
- § 6. Τούτων ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνειν τὰς λέξεις.
- § 7. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ ἀντίπαισις, ἤγουν νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ νύκτα καὶ ἡμέραν.
- § 8. Τούτων ἐστὶ τὸ λέγειν· ἕαρος μὲν ἀνθεῖ τὰ δένδρα, χειμῶνος δὲ ἀπανθεῖ, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· δέον γεγενῆσθαι τόδε, λέρουσιν· ἐγένετο τόδε. καὶ τὸ λαμβάνειν πληθυντικὰ ἀντὶ ἐνικῶν.
- § 9. Τούτων ἐστὶ καὶ τὸ πραγματικῶς εἰς ἐνικὸν συντάσσειν τὰ πληθυντικά, οἷον ἀγαθὸν οἱ λόγοι· τοῦτο ἐστὶν ἀγαθὸν πράγμα.
- § 10. Τούτων ἐστὶ καὶ τὸ λέγειν· λεκτέα καὶ πρακτέα, ἀντὶ τοῦ λεκτέον καὶ πρακτέον.
- § 11. Τούτων ἐστὶ καὶ τὸ λέγειν· πολεμίαν ἵππον ἤλασε, καὶ πολλὴν τὸν αἰχμάλωτον εἴλκυσε.
- § 12. Τούτων ἐστὶ καὶ τὸ λαμβάνειν ὀνόματα εἰς τόπον ἐπιρρήματος, βαρὺς ἐπερράγη λέγοντες ἀντὶ τοῦ βαρέως.
- § 13. Τούτων ἐστὶ καὶ τὸ ἐπιφέρειν πληθυντικὸν ῥῆμα ἐνικῶ ὀνόματι, οἷον ὁ δῆμος κἀθηνται.
- § 14. Τούτων ἐστὶ καὶ τὸ ἀρσενικῶς ἐκφέρειν τὰ θηλυκὰ, οἷον στερὸς ἀνθρώπου φύσις ἀντὶ τοῦ στερά.

§ 3. καὶ τὸ τοῦ θράσους, τῆς ἀναιδείας] Greg. Cor. p. 137 Ἀττικὸν καὶ τὸ λέγειν τοῦ θράσους ἀντὶ τοῦ ὃ τοῦ θράσους, καὶ τῆς ἀναιδείας ἀντὶ τοῦ ὃ τῆς ἀναιδείας. § 8. In margine A eadem manus minio appinxit haec: ἤγουν συντάσσειν τὰ πληθυντικά οὐδέτερον μετὰ ἐνικῶν ῥημάτων, ὡς τὸ ἀνθεῖ τὰ δένδρα. ἐγένετο A, ἐγένητο B. § 10. Post κἀθηνται A addit: ὁ λαὸς γράφουσι. § 14. στερός] Cf. Lobeck elem. I p. 252.

- § 15. Τούτων ἐστὶ καὶ τὸ λαμβάνειν τὰ συγκριτικὰ ἀντὶ τῶν ἀπλῶν, ἥρουν τῶν θετικῶν, καὶ τὸ λαμβάνειν τὰ ὑπερθετικὰ ἀντὶ συγκριτικῶν.
- § 16. Τούτων ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ μέρους συνεκδοχικῶς δηλοῦν τὸ ὄλον, οἷον ἔφαγον ἄρτου ἀντὶ τοῦ ἄρτου, καὶ ἐπινον οἶνου ἀντὶ τοῦ οἶνου.
- § 17. Τούτων ἐστὶ τὸ ἐκφέρειν εἰς οὖς τὰς τε εὐθείας καὶ τὰς αἰτιατικὰς τὰς πληθυντικὰς ἐπὶ τῶν συγκριτικῶν, οἱ καλλίους λέγοντες ἀντὶ τοῦ οἱ καλλίονες, καὶ τοὺς καλλίους ἀντὶ τοὺς καλλίονας.
- § 18. Τούτων ἐστὶ καὶ τὸ λέγειν ἐπὶ τῶν τρίτων προσώπων τῶν ῥημάτων τῶν προστακτικῶν λεγέσθων καὶ νοείσθων ἀντὶ τοῦ λεγέσθωσαν καὶ νοείσθωσαν.
- § 19. Καὶ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τῆς μετοχῆς ἀντὶ προστακτικοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν λαμβάνειν, τούτων ἐστὶ· ποιούντων καὶ λεγόντων ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθωσαν καὶ λεγέτωσαν.
- § 20. Τούτων ἐστὶ καὶ τὸ λέγειν ἀγωνίζομαι πρᾶγμα. καὶ Ἀριστοφάνης (Eq. 614).
 ἀγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἡγωνίσω.
 τὸ γὰρ κοινὸν οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἀγωνίζομαι περὶ τοῦ πρᾶγματος.
- § 21. Τούτων ἐστὶ καὶ τὸ λέγειν· ἀγάλλομαι ποιεῖν. τὸ γὰρ κοινὸν οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἀγάλλομαι ποιῶν. καὶ τὸ οὐδέν λαμβάνειν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.
- § 22. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ κρᾶσις τοῦ ᾠ καὶ εἰς ᾠ μακρόν, οἷον τὰ ἐμά τὰμά.
- § 23. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ κρᾶσις τοῦ εἰ καὶ ὀ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον, οἷον πλέον πλεῖν.
- § 24. Τούτων εἰσὶ καὶ αἱ ἐπεκτάσεις· δευρί, νυνί.
- § 25. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ κρᾶσις τοῦ ὀ καὶ εἰς τὴν οὐ δίφθογγον, οἷον τὸ ἐνδυμα τοῦνδυμα.
- § 26. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ χρῆσις τοῦ ρ ἀντὶ τοῦ σ· θάρρος λέγοντες ἀντὶ τοῦ θάρσος, καὶ ἄρρη ἀντὶ τοῦ ἄρσην.

§ 16. συνεκδοχικῶς B, συνεκδοχικοῦ A. § 20. τὸ πρᾶγμ'] τὸ πρᾶγμα codd.

- § 27. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ τροπὴ τῶν δύο σσ εἰς δύο ττ, θάλαττα λέγοντες ἀντὶ τοῦ θαλάσσα.
- § 28. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ τροπὴ τοῦ σ εἰς ξ· ξύμβολον λέγοντες ἀντὶ τοῦ σύμβολον.
- § 29. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ συναλοιφή· θοῖμάτιον λέγοντες ἀντὶ τοῦ τὸ ἱμάτιον.
- § 30. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ χρῆσις τῶν κλητικῶν ἀντὶ εὐθειῶν, ὥς καὶ οἱ Αἰολεῖς ποιοῦσιν, ἱππότα ἀντὶ τοῦ ἱππότης λέγοντες καὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης.
- § 31. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ διὰ τοῦ ἔως κλίσις τῶν ἀπὸ τοῦ ἄως εὐθειῶν ὀξυνομένων ἢ καὶ προπαροξυνομένων, οἷον Μενέλαος καὶ Ἀττικῶς Μενέλεως, Νικόλαος καὶ Ἀττικῶς Νικόλεως, ναός καὶ Ἀττικῶς νεός.
- § 32. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ διὰ τοῦ ὦ μεγάλου κλίσις ἐπὶ τῶν εἰς ἰσ καὶ εἰς εὐς εὐθειῶν· ὄφης ὄφεως, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλέως.
- § 33. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ ἐπὶ τῶν γενικῶν συναίρεσις τῶν ἀπὸ τῶν εἰς εὐς καθαρὸν εὐθειῶν· Ἐρετριεύς Ἐρετριεύς καὶ κατὰ συναίρεσιν Ἀττικὴν Ἐρετριῶς· ἡ δὲ ἐπὶ τῶν μὴ καθαριευουσῶν τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Δωριέων ἐστὶν ἰδίωμα.
- § 34. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ συναίρεσις τῶν δοτικῶν· τῷ βασιλεῖ καὶ Ἡρακλεῖ.
- § 35. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ πούς ὀνομάτων συντιθεμένων κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ κλίσις· τρίπους τρίπου.
- § 36. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ ἀπὸ τῶν εἰς ᾠς οὐδετέρων εἰς ᾠς κλίσις· κρέας κρέως.
- § 37. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ῥημάτων τοῦ ᾠ καὶ ὀ εἰς ὦ μέγα κρᾶσις· ἐκρέμαο ἐκρέμα.

§ 30. Vid. supra de dial. aeol. § 10. ὡς—ποιοῦσιν et καὶ νεφ.—νεφεληγερέτης om. B Ἐρετριεύς Ἐρετριεύς—Ἐρετριῶς B, Ἐρετριεύς Ἐρετριεύς—Ἐρετριῶς A. Cf. Choer. 213, 25 (Herod. II 321, 2. 675, 6. 676, 16 all.). § 35. τρίπους τρίπου B, ὁ τρίπου λέγοντες ἀντὶ τοῦ ὁ τρίπους A. Cf. Choer. 247, 30 (Herod. II 704, 10). § 36 εἰς ᾠς] εἰς ἔως codd. § 37. ὦ μέγα] ὀ μέγα codd.

- § 38. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ $\bar{\sigma}$ κλίσεις ἐπὶ τῶν εἰς $\bar{\omega}\varsigma$ ληγόντων ὀνομάτων καὶ διὰ τοῦ $\bar{\tau}\omega\varsigma$ κλινομένων ἢ διὰ τοῦ $\bar{\sigma}\varsigma$ καθαροῦ, οἷον ὁ γέλως τοῦ γέλω, ὁ ἦρως τοῦ ἦρω.
- § 39. Τούτων καὶ ἡ διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ μεγάλου τοῦ δῦω γραφή.
- § 40. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ τῶν ἀπὸ προθέσεων ἀρχομένων ῥημάτων ἐπὶ τῶν παρῳχημένων αὐξησις· ἀντιβολῶ ἡντιβόλουν, ἀμφισβητῶ ἡμφισβήτουν.
- § 41. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ ἐπὶ τῶν δυσυλλάβων ῥημάτων τῆς τε πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυντόνων κατὰ τὸν παρακείμενον τοῦ $\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{o}$ τροπή· λέλοχα ἀντὶ τοῦ λέλεχα.
- § 42. Τούτων καὶ ἡ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ $\bar{\iota}\varsigma\omega$ ῥημάτων τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῶν τῷ $\bar{\iota}$ παραληγομένων ἀποβολὴ τοῦ ἐν τῷ μέλλοντι $\bar{\sigma}$ καὶ ἀμοιβὴ τῆς βαρείας εἰς περισπωμένην· κουφίζω κουφίσω καὶ Ἀττικῶς κουφιῶ.
- § 43. Τούτων ἐστὶ καὶ ἡ ἐπὶ τῶν εἰς $\bar{\mu}\iota$ εὐκτικῶν τῶν τῇ $\bar{o}\iota$ διφθόγγῳ παραληγομένων τροπή τοῦ $\bar{\mu}\iota$ εἰς $\bar{\eta}\nu$, οἷον ποιοῖμι, καὶ Ἀττικῶς ποιοίην.

Τέλος.

§ 38. διὰ τοῦ $\bar{\sigma}\varsigma$ καθαροῦ A, διὰ καθαροῦ τοῦ $\bar{\omega}\varsigma$ B. Cf. Choer. 255. 261 (Herod. II, 714, 4. 31). § 40. τῶν ἀπὸ] ἀπὸ τῶν codd.
 § 41. ἀντι—λέλεχα A, κέκλοφα B. Cf. Choer. 572. 548. (Herod. II, 282, 18. 356, 20.).